

9. Кузьмина Н. В. Методы исследования педагогической деятельности / Н. В. Кузьмина. – Л.: Изд-во Ленингр. ун-та, 1970. – 114 с.
10. Кузьмина Н.В. Формирование педагогических способностей / Н.В. Кузьмина. – Л.: Изд-во Ленингр. ун-та, 1961. – 98 с.
11. Рубинштейн С. Л. Бытие и сознание. / С. Л. Рубинштейн – М.: Изд-во Акад. наук СССР, 1957. – 328 с.
12. Рубинштейн С. Л. Основы общей психологии / С. Л. Рубинштейн. – СПб.: Питер Ком, 1999. – 720 с.
13. Сеница И. Е. Педагогический такт и мастерство учителя / И. Е. Сеница. – М.: Педагогика, 1983. – 247 с.
14. Тихомиров О. К. Психология мышления. Учебное пособие / О. К. Тихомиров. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1984. – 270 с.
15. Уемов А. И. Вещи, свойства и отношение. / А. И. Уемов //– М.: Изд-во Акад. наук СССР, 1963. – 184 с.
16. Философский энциклопедический словарь / Редкол.: С. С. Аверинцев, Э. А. Араб-Оглы, Л. Ф. Ильичев и др. – 2-е изд. – М.: Сов. энциклопедия, 1989. – 815 с.
17. De Bono, E. Teaching Thinking. – Harmondsworth: Penguin Books, 1991. – 272 p.
18. De Bono, E. Thinking Course. – London: BBC Books, 1992. – 156 p.
19. Resnic, L.V. Learning in school and out // Educational Researcher. – 1987. – vol. 16 (9). – P. 13-20.

Отримано 12.09.2015 р.

УДК 378.1

Парфенюк Т.Ю. °

Сумське вище училище мистецтв і культури ім. Д.С. Бортнянського, кандидат педагогічних наук

ВИЩА ОСВІТА В СИСТЕМІ ОСВІТИ АВСТРАЛІЇ

Розглядається вища освіта в системі освіти Австралії, рівнево-кваліфікаційна організація вищої школи Австралії.

Ключові слова: *реформа освіти, структура системи освіти, рівнево-кваліфікаційна організація вищої школи, навчальні заклади*

Рассматривается высшее образование в системе образования Австралии, уровнево-квалификационная организация высшей школы Австралии.

Ключевые слова: *реформа образования, структура системы образования, уровнево-квалификационная организация высшей школы, учебные заведения*

It is examined the higher education in the system of education in Australia, the qualification level of organization of high school in Australia.

Keywords: *educational reform, the structure of the educational system, the qualification level of organization of high school, higher educational establishments*

Актуальність. Сучасний стан міжнародної співпраці України в різних галузях, вихід країни на світовий та європейський ринки вимагають певних трансформацій в освітній сфері, зокрема у підготовці фахівців у вищих навчальних закладах. Інтеграційні устремління національної вищої школи обумовлюють необхідність її подальшого співвіднесення з зарубіжною теорією і практикою, що актуалізує компаративні розвідки. Звернення до досвіду країн, які демонструють високий рівень розвитку освіти, зокрема в університетах як організаціях, що саморозвиваються та самовдосконалюються, обумовлено запитами суспільства, станом економіки в країні, необхідністю забезпечення конкурентоспроможності країни. Цінним для України виглядає досвід Австралії.

Метою статті є визначення місця вищої освіти в Австралії, визначення її функціонального призначення.

Підготовчі програми університетів – це проміжна ступінь між середньою освітою і навчанням у австралійському університеті. Ці програми дають закордонним абітурієнтам необхідні знання і навички. Навчання на підготовчому відділенні університету, як правило, триває один рік. Тут готують до вступу на курси, що дозволяють одержати в ряді університетів ступінь бакалавра або диплом. Під час виконання програми і по її закінченню студенти не здають офіційні іспити. Знання студентів оцінюються безпосередньо їх викладачами [1]. Прийом на підготовче відділення здійснюється два рази на рік – перший раз на початку року, другий – у середині.

Вища освіта Австралії має виражений університетський характер і надається переважно в університетах, яких нараховується 41, з яких 37 є державні установи (їх засновники – уряди), 2 є приватними і 2 є австралійські філії зарубіжних університетів з загальною кількістю студентів 600 тисяч чоловік, включаючи слухачів денних, вечірніх і заочних відділень. Шість найстаріших університетів Австралії утворюють групу Песчанникових університетів (Sandstone Universities), а вісім найбільших – престижну Групу Восьми (G8). Вища освіта в Австралії треступенева: базова вища освіта (Bachelor degree), вища освіта (Higher Education), аспірантура (Master degree). Більша половина – студенти денних відділень, живуть поза університетськими містечками. Усі університети уповноважені урядовим акредитаційним агентством на само акредитацію кваліфікацій (сертифікація), що ними надаються. Також на території Австралії діють: 3 самостійної акредитації вищі навчальні заклади (self-accrediting higher education institutions (телебачення, корінного населення, богослов'я)) та несамоїїної акредитації провайдери вищої освіти (non-self-accrediting higher education providers (інститути вищої освіти, коледжі, вищі школи, академії)), які підпорядковані державним органам штатів і територій (загальна кількість 150 закладів). А також, несамоакредитовані провайдери вищої освіти утворюють різноманітну групу спеціалізованих, переважно приватних, постачальників освіти, включають теологічні коледжі та пропонують курси з бізнес управління,

інформаційних технологій, методики природного лікування, готельної справи, права та бухгалтерського обліку [2].

Австралійська система вищої освіти, подібно системам інших англomовних країн світу, відноситься до багатоступеневих. Її основу складають програми бакалаврату (Programs of Baccalaureate), які в Австралії представлені певними спеціальностями. Навчання на денному відділенні (full-time) розраховано на 3 роки (не беручи до уваги деякі спеціальності, підготовка за якими може тривати 3,5 або навіть 4 роки). По закінченні випускникам присвоюється ступінь бакалавра в тій чи іншій галузі і видається відповідний документ, що визнається практично у всіх країнах світу як повноцінний диплом про вищу освіту. Випускникам, які показали найбільш високі академічні результати, видають диплом бакалавра з відзнакою (Bachelor degree honours).

В Австралії прекрасно розвинена система післядипломної освіти. Споживач, який має ступінь бакалавра, отримує можливість вступити на одну з програм подальшої професійної підготовки, особливо якщо його спеціальність пов'язана з новими напрямками навчання. Півроку навчання дає право отримати сертифікат про післядипломну освіту (Graduate certificate), а 1 рік навчання – диплом (Graduate diploma).

Наступна сходинка – Магістерський ступінь (Master's degree). Навчання розраховано на 2 роки для випускників програм бакалаврату та на рік – для тих, хто має ступінь бакалавра з відзнакою. В Австралії діють магістерські програми трьох типів: coursework (професійна спеціалізація), coursework and theses (із захистом дисертації), research and theses (дослідницька робота із захистом дисертації).

Вершиною освітньої піраміди виступають докторські програми, які представлені двома типами програм: Research (проведення наукового дослідження) і Coursework (виконання дипломної роботи). Перші практично нічим не відрізняються від нашої аспірантури: здобувач протягом 3 років проводить наукові дослідження і пише дисертацію, щоб після її захисту отримати ступінь PhD (доктор філософії). Другі носять більш прикладний характер і більше пов'язані з практичним застосуванням результатів досліджень. Це професійна докторантура (Professional doctorate). Для зарахування до докторантури необхідно мати ступінь не нижче бакалавра з відзнакою, а по ряду спеціальностей – магістра [2].

Отже, рівнево-кваліфікаційна організація вищої школи Австралії має такі позиції:

- *рівень 5A* за МСКО (Міжнародна стандартна класифікація освіти) (академічний, теоретично базовий) веде до надання таких ступенів (кваліфікацій):
 - *на першому етапі* бакалавр (3-4 роки навчання), бакалавр з відзнакою (4-5 років), бакалавр стоматології (5 років), бакалавр ветеринарних наук (5 років), бакалавр медицини та хірургії (7 років); *на другому етапі* ступеневий диплом (1,5 роки), магістр (2 роки), доктор (3 роки);

- *рівень 5B* за МСКО (професійний, практично спрямований) забезпечує надання наступних ступенів (кваліфікацій): *в інститутах професійної освіти* – диплом, підвищений диплом (2 роки); *в університетах* – двоступеневий диплом (2 роки);

- *рівень 6* за МСКО забезпечує надання ступеня доктора за 3 роки.

За австралійською кваліфікаційною рамкою (AQF) акредитація кваліфікацій (ступенів) здійснюється окремо для сектора професійної освіти і підготовки та вищої освіти. Для останньої встановлена така градація кваліфікацій (ступенів) [2]:

- докторський ступінь (doctoral degree);
- магістерський ступінь (masters degree);
- післяступеневий диплом (postgraduate diploma), післяступеневий сертифікат (certificate);
- бакалаврський ступінь (bachelor degree)
- підвищений диплом (advanced diploma);
- диплом (diploma) (див. рис. 1).

Кількість приватних закладів освіти в Австралії зростає, що обумовлено такими чинниками: - зниження якості діяльності державних освітніх установ у зв'язку з їх перетворенням на масові, що призводить до появи незадоволення певної кількості батьків їх діяльністю і надання переваги приватній освіті; - збільшення різноманітних типів приватних освітніх закладів, що мають можливість задовольнити всі потреби та смаки; - витрата додаткових ресурсів державних навчальних закладів не на задоволення потреб студентів, особливо тих, які потребують додаткової уваги, а на саморекламу; - радикальна трансформація функцій адміністративного керівництва: здійснення менеджерських функцій, консолідація всіх владних повноважень в руках адміністрації, перенесення центру уваги адміністрації навчального закладу з педагогічного процесу на створення іміджу “успішної освітньої установи”; - відчутне підвищення інтенсифікації праці викладачів; - надання переваги закладам освіти при прийомі на навчання обдарованим дітям, щоб підтримувати високий рівень навчальних результатів та імідж освітньої установи.

На сьогоднішній день австралійські вищі навчальні заклади – одні із самих популярних у світі. Тут вчиться більш 250 тисяч студентів із США, Канади, країн Південно-Східної Азії, Скандинавії та інших регіонів. Попит на австралійську вищу освіту постійно росте. Багато в чому це пов'язано з низькою, у порівнянні з іншими англomовними країнами, вартістю навчання. Але в даному випадку невисока ціна не йде на шкоду якості. В Австралії існує найсуворіша система контролю за якістю навчання у вузах і школах, що здійснює Міністерство освіти, зайнятості та трудових відносин цієї країни.

Щороку вищі навчальні заклади по всій країні проходять сертифікацію. Ті навчальні заклади, що не відповідають вимогам, позбавляються державної акредитації – так названого CRICOS Code (CRICOS Code (реєстр “КРІКОС”) – Commonwealth Register of Institutions and Courses for Overseas Students (Співтовариство навчальних закладів і курсів для іноземних студентів в Австралії)).

Висновки і перспективи щодо подальших досліджень. На завершення підкреслимо, що проведений аналіз показав, що на сучасному етапі можна чітко визначити систему вищої освіти Австралії, яка максимально наближена до кращих міжнародних зразків.

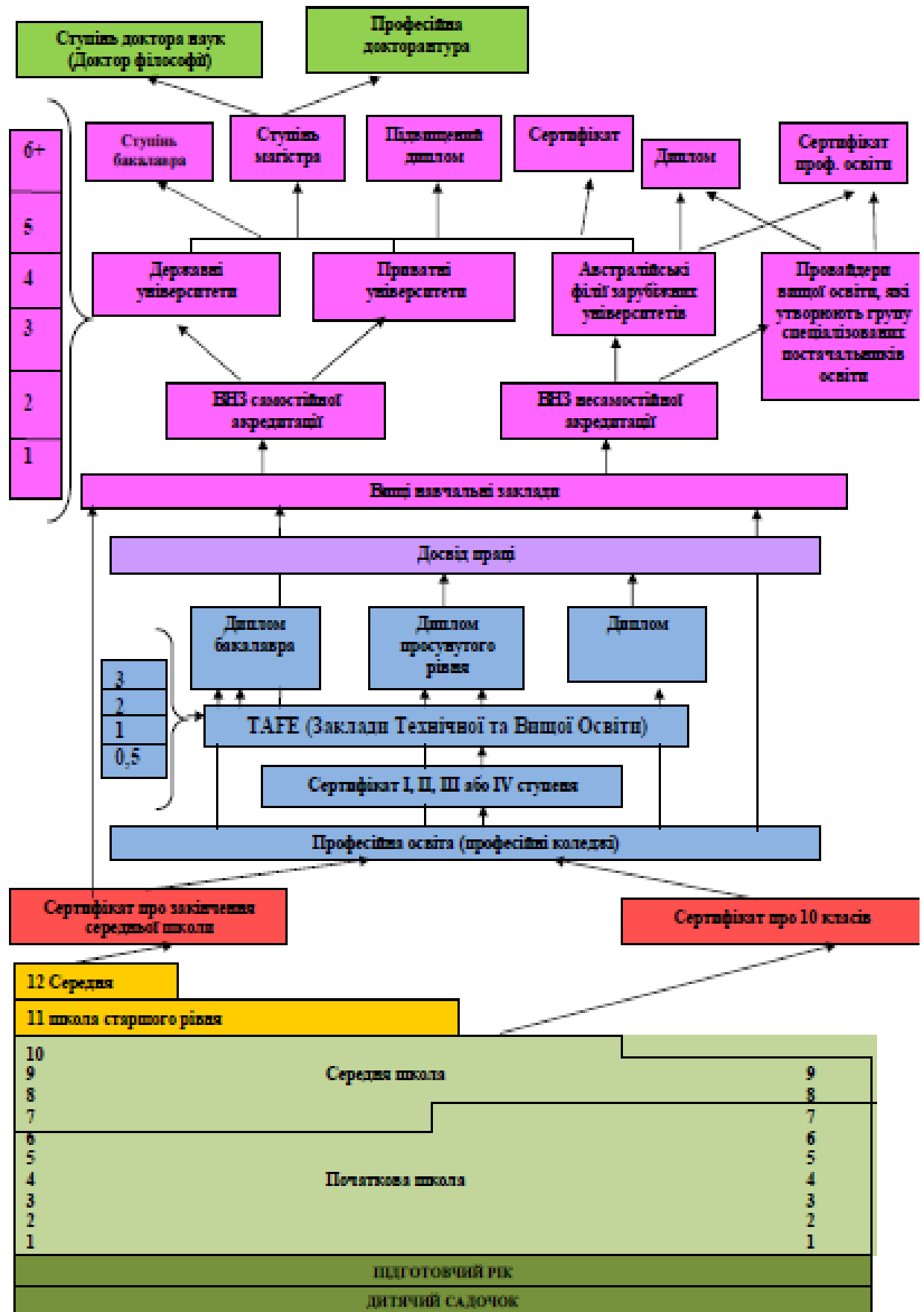

Рисунок 1. - Місце вищої освіти в системі освіти Австралії

Список використаних джерел

1. Australia's Education System [Електронний ресурс]: IMMI. – Режим доступу : <http://www.immi.gov.au/settle/education/system.htm>
2. Глобалізація : нова парадигма політики вищого образования [Електронний ресурс] : International education. – Режим доступу : http://www.international.edu.ru/analytics/analytic_articles/98/
3. Діагностика та оцінювання освітніх інновацій в системі освіти на різних рівнях управління [Електронний ресурс] : Звіт із теми самоосвіти “Діагностика та оцінювання освітніх інновацій в системі освіти на різних рівнях управління”. – Режим доступу : <http://wiki.ciit.zp.ua/index.php>
4. Корешкова С. П. Модернізація вищої освіти Австралії / С. П. Корешкова // Вісник Черкаського університету. Серія : Педагогічні науки : зб. наук. праць. – Черкаси : ЧНУ, 2010. – Вип. 191. – С. 62-65.
5. Обучение в Австралии [Електронний ресурс]: unik.ru. – Режим доступу : http://unik.ru/luchshie_programmy_obucheniya/universitety/

Отримано 12.09.2015 р.

УДК 371.5.06:81'243

Шумський О. Л. °

Харківський національний автомобільно-дорожній університет, кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри іноземних мов

ВИКОРИСТАННЯ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У роботі схарактеризовано особливості освітніх ресурсів Інтернет та проаналізовано переваги його використання в практиці викладання та вивчення іноземної мови. Визначено види навчальної діяльності та форми аудиторної та позааудиторної роботи з використанням Інтернет-технологій. Проаналізовано психологічні особливості роботи у «кіберпросторі». Окреслено шляхи подальшого науково-педагогічного дослідження.

Ключові слова: *Інтернет, інформаційні технології, мовна освіта, мовна підготовка, віртуальне середовище*

Шумский А. Л. Использование сети Интернет в преподавании иностранного языка. В работе охарактеризованы особенности образовательных ресурсов Интернет и проанализированы преимущества его использования в практике преподавания и изучения иностранного языка. Определены виды учебной деятельности и формы аудиторной и внеаудиторной работы с применением Интернет-технологий. Проанализированы психологические особенности работы в